

יום רביעי, י"ט באב תשפ"ה

13 באוגוסט 2025

נאומו של מפקד חטיבה מרחבית "מנשה" היוצא, אלוף-משנה א'

4 לאוקטובר 2003, עורכת הדין בת ה-29, הנאדי ג'רדאת עמדה בלב מחנה ג'נין, במועדון החמושים, קיבלה תדרוך אחרון מסאמי ג'רדאת בן דודה, התחמשה בחגורת נפץ קטלנית שהוכנה על ידי המהנדס המוכשר אמג'ד עבידי, ברכות אחרונות ותפילה במסגד המרכזי לא רחוק משם... בעודה מקבלת תדרוך אחרון ומכינה עצמה וחפציה למה שבעיניה קדוש מכל, לפגוע בכמה שיותר ישראלים, מדינה שלמה התארגנה לסידורי צהריים שגרתיים. גם במסעדת מקסים בחיפה מתכנסים עשרות אורחים לארוחה חגיגית במיוחד. עשרות האורחים מתיישבים, אחרונים עוד נכנסים למסעדה ובמקביל המפגעת עושה דרכה מלב מחנה ג'נין ללב חיפה. ב14:10 בדיוק נכנסת המפגעת למסעדה בחיפה כאורחת מן המניין, מצטרפת לאירוע החגיגי, לוחצת על הכפתור שהוצמד לגופה, עבודת מהנדס מדויקת שהוכיחה עצמה גם בליל הסדר במלון "פארק" בנתניה עושה את שלה, פיצוץ אדיר, 21 בני אדם נמחו ברגע ונפצעו 96 נוספים, משפחות שלמות נמחקו ואחרות נהרסו כליל.

היום אנו עומדים במסדר החלפת מח"ט בלב מחנה ג'נין, על הריסות מועדון החמושים אותו מקום שבו תודרכה המחבלת ועוד מאות מחבלים נוספים שהובילו את הפיגועים הקשים ביותר שחוותה המדינה – מועדון החמושים בידינו, מחנה ג'נין בידינו. לפני שנתיים קיבלתי משימה שחייתי תחתה עד רגע החלפה זה, צמד מילים, קל להבנה, לכאורה, "הגן בגזרתך", זהו, צמד מילים שמקפל בתוכו את כל מה שעשינו בשנתיים האחרונות. תחת משימת ההגנה ולצד הגנת הישובים והצירים בחרנו בדרך התקפית מאוד, פעלנו בעשרות רבות של מבצעים במעוזי הטרור בג'נין, בקבטיה, בטולכרם ובכפרים נוספים, נלחמנו כדי לשלוט מבצעית ולמנוע התפתחות חוזרת של טרור אכזרי כפי שהתפתח לאחר "חומת מגן" ועד תחילת מלחמת "חרבות ברזל". בזמן שצה"ל נלחם בעזה, בחזית הצפונית ובאיראן, אנחנו נלחמנו כאן, בחזית המזרחית של המדינה, לחימה משמעותית שגם גבתה מחיר יקר.

כשאנחנו עומדים כאן בלב מחנה ג'נין לא ניתן לא להיזכר בקרבות ובאובדן, 50 מטר מזרחית אלינו אמבטיית האש שבה נספו 13 לוחמים מגדוד 7020 ב"חומת מגן", מאחרוני פיצוץ מטען שהרג את לוחמת מג"ב, שי גרמאי ז"ל, מימינו שתי היתקלויות קשות במבצעים שונים שבהם נהרגו לוחם סיירת חרוב, ליאם חזי ז"ל ולוחם בגדוד 906, אלקנה נבון ז"ל ומולנו בקרב אחר על המחנה המקום שבו נהרג אלון סקג'יו ונפצעו 16 לוחמים נוספים מפיצוץ מטען גחון. בנוסף ללחימה בג'נין לצערי איבדנו עוד לוחמים יקרים בקרבות שונים בגזרה – לוחם הימ"ס מקסים רז'יניקוב ז"ל, לוחם הימ"מ יטב הלוי ז"ל, נהג מבצעי בחטיבה אביתר בן דוד ז"ל ולוחמים בגדוד המילואים 8211 עופר יונג ז"ל וצביקה פרידמן ז"ל – יהי זכרם ברוך. לצד ההצלחות גם נכשלנו מספר פעמים, הכישלון הקשה מכולם היה באובדן אלחנן קליין ז"ל, תושב עינב שנהרג בפיגוע סמוך לביתו תחת אחריותי, זהו הכישלון הצורם ביותר שמפקד קרבי יכול לחוות תחת צמד המילים "הגן בגזרתך", אשא איתי את הכישלון הזה לעד.

בספרי רוח רבים מלמדים כי רוח יוצרת דפוס פעולה, בשנתיים האחרונות נוכחתי שגם ההפך הוא נכון, דפוס פעולה יוצר רוח, תחת דפוס הפעולה ההתקפי נוצרה רוח וחדוות עשייה ייחודית בחטיבה שהביאה לשיתופי פעולה רבים וזה המקום להגיד תודה לשותפים לדרך. בראש ובראשונה לאנשי החטיבה המדהימים ובמיוחד למטה בסדיר ובמילואים, עשיתם את הבלתי אפשרי ויש לכם חלק משמעותי מאוד בפיסת ההיסטוריה הזו, ללשכה ולמיקה בפרט וללוחמי החפ"ק שעטפו אותי 24/7, לרבש"צים המדהימים, לקב"טים, למועצות והעומדים בראשם, לרמת"קים שהיו המשלים החשוב ביותר לכל פעולה מבצעית הן בשטח והן על שולחן התכנון – הייתם חלק מדפוס הפעולה שייצר רוח וגם מהרוח שיצרה דפוס פעולה. תודה מיוחדת לחברים שלי מהשב"כ, לכלל המנהלים והרכזים, ולרכזי הנפות בפרט – אתם אומנים, שותפים עם מוח קודח, מתוחכמים ובעיקר ווינרים, זכיתי לשתף איתכם פעולה וללמוד מכם על טבעו של קרב מוחות פלסטיני ישראלי. תודה ליחידות המובחרות – ימ"ס, ימ"מ 680, שהיו כאן לילות על גבי לילות ועשו קסמים. תודה למפקדיי – יקי ואבי על אינספור שעות חניכה והקשבה, על שותפות אמיצה ועל גיבוי אינסופי.

למפקד החטיבה הבא היקר, חבר ואיש מקצוע, פעם שנייה שאנחנו מעבירים מקל ואין תחושה טובה מזו, ראיתי את ערכיך בפעם הקודמת שהתחלפנו בסיירת גולני ואין לי כל ספק שאתה האיש הנכון בזמן הנכון, אני בטוח שבצניעותך בשקט שלך ובמקצועיות שלך תשמור על המצב המבצעי הקיים תשדרג אותו פלאים ותגיע לשיאים חדשים שקשה כרגע לדמיין.

למשפחתו היקרה - מרגש לפגוש אתכם שוב, המפגש הזה בין משפחותינו הוא התגלמות הישראליות. האתגר הקרוב הוא גדול אבל הוא קטן עליכם.

היום אני מסיים את תפקידי בתחושת זכייה, זכיתי לעבוד כל כך קשה עד שכבר באמת רציתי להפסיק אבל המשכתי, זכיתי באתגרים כל כך מורכבים עד כשכמעט וויתרתי ואז המשכתי, זכיתי להתמודד עם התארגנויות טרור כל כך עיקשות ומתוחכמות שכמעט השלמתי אבל המשכתי זכיתי לפגוש טרור רצחני עד שכמעט התכחו ערכיי ובכל זאת באנושיות ובערכים דבקנו, זכיתי בהתגברות, זכיתי להגיע לקצה ולהמשיך, זכיתי כי השפעתי והשתפרתי.

פרויקט היקר, חשבת ששכחתי, היית לי אוויר לנשימה מעצם נוכחותך המדהימה פה וממעשה ידיך הירוקות שהפכו כל פינה בחטיבה לפינה חייה פינה שיש בה נשמה, הימים הרבים שהתחילו עם מפגש איתך היו ימים מלאים בדברים טובים - שמור על עצמך איש יקר, אין מנשה בלעדיך. והתודה הגדולה מכולם מגיעה למשפחתי היקרה, להורים המדהימים משני הצדדים, לאחי הקטן ולשתי האחיות שלי.

חשוב לי שתדעו שבלי העזרה שלכם אין סיכוי בעולם שהיינו מצליחים להתמודד כמו שהתמודדנו, דעו לכם שלכם יש חלק משמעותי מאוד בלחימה ובהישגים של השנתיים האחרונות, לא רק אני חייב לכם בגדול אלא גם כל תושבי הסביבה. ולמשפחה המצומצמת - איה, תודה שעמדת באחריות שלך בשנתיים האלה ועזרת לקפל כביסה, אם לא היית עושה את זה היה מקשה מאוד על אמא. נור תודה שעמדת באחריות שלך וטיפלת בצמחים כל סוף שבוע, הם לא היו שורדים בלעדייך. ולאן הקטנה שעוד לא קיבלה אחריות, אבל היא תגיע בקרוב.

סאלי - אין שני למורכבות שהכלת בשנתיים האחרונות, היית שם תמיד, למרות הקושי בפרקטיקה היומיומית, למרות הכל היית תמיד איתי, עברת לילות שלמים ורצופים בלי שינה כשלאן צומחות שיניים ובכל זאת כל מה שעניין אותך זה אם אני ישן. התמודדת לבד עם אינספור רגעים קשים ובכל זאת תמיד הזכרת לי שהכל לטובה. באמת שאין כמוך, אני אוהב אותך מאוד ומעריך אותך.

תודה רבה לכולם.